

LENINA KAROGS

Iznāk kopš 1950. gada
29. marta
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 110 (5959)
CETURTDIEN
1989. gada 14. septembrī

Latvijas KP rajona komitejā

● Aizvakar Latvijas KP rajona komitejā notika ideoloģiskā aktīva sanāksme, kurā piedalījās partijas pirmorganizāciju sekretāri, viņu vietnieki ideoloģiskajā darbībā, partijas rajona komitejas ideoloģiskās komisijas locekļi, vienotās politdienas lektoru grupas pārstāvji. Tikšanās atklāja un vadīja Latvijas KP rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs.

Sanāksmē tika apskatīti jautājumi, kas saistīti ar nesenu pieņemtās Latvijas Komunistiskās partijas rīcības programmas «Pa Latvijas suverenitātes ceļu» izskaidrošanu un īstenošanu. Par to priekšlasījumus sniedza Latvijas PSR iekšlietu ministra vietnieks Z. Indrikovs, Latvijas PSR Valsts celtniecības komitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks, Latvijas PSR ministrs A. Krols un Partijas vēstures institūta sektora vadītājs, vēstures zinātnu kandidāts E. Pelkaus.

Z. Indrikovs tuvāk pakavējās pie juridiski tiesiskajiem aspektiem, akcentējams domu, ka Latvijas Kompartijas rīcības programmas vadlīnija — nodrošināt republikas suverenitāti, šajā nolūkā kon-

sekventi nostiprinot tiesiskās valsts izveides, tautvaldības, humānisma un sociālā taisnīguma principus. A. Krols runāja par sociāli ekonomiskajiem uzdevumiem, kas izriet no rīcības programmas, bet E. Pelkaus — par Latvijas valstiskuma veidošanās vēsturiskajiem ceļiem un dažiem partijas iekšējās demokrātijas attīstības jautājumiem. Ciemiņi no Rīgas atbildēja uz klātesošo jautājumiem.

Sanāksmes darbā piedalījās Latvijas KP rajona komitejas sekretāre I. Jansone un rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Vucēns.

● Aizvakar Latvijas KP rajona komitejā notika arī partijas rajona komitejas ideoloģiskās komisijas sēde.

Komisijas sēdē izskatīti uzdevumi, kas saistīti ar gatavošanos Latvijas KP rajona komitejas kārtējam plēnumam un vietējo Tautas deputātu padomju vēlēšanām. Tika izveidotas vairākas darba grupas, kuras apkopos saņemtos priekšlikumus, tos papildinās un iesniegs izskatīšanai plēnumā.

Sekretāru sanāksme

7. septembrī komjaunatnes rajona komitejā notika komjaunatnes sekretāru sanāksme. Tās galvenais mērķis — Latvijas LKJS Programmas un Statūtu projektu apspriešana.

Minētie projekti izstrādāti visā Latvijā vairākus mēnešus ilgušās LKJS pārbūves koncepcijas apspriešanas rezultātā. Šobrīd gatavojoties savam kongresam, Latvijas komjaunieši vēl papildina un labo arī šos projektus.

Apspriežot Statūtu projektu, visvairāk ierosinājumu izskanēja par biedra naudas maksājumu kārtību un par brīvprātīgu iestāšanos un izstāšanos no organizācijas. Programmas projekts, pēc

sanāksmes dalībnieku domām, izstrādāts pietiekami labi, lai to ņemtu par pamatu katrā rajonā, protams, kļāt izvirzot vēl savus konkrētus darbības virzienus.

Vēl sekretāri apsprieda organizatoriskus jautājumus: par rajona komjaunatnes organizācijas konferences sasaukšanu, delegātu vēlēšanu uz republikas komjaunatnes kongresu, par rajona komjauniešu iesaistišanās gaidāmajās rajona vietējo Tautas deputātu padomju vēlēšanās.

Jāsāk darbs

7. septembrī, kad uz semināru pulcējās vecākie pionieri vadītāji, darba gaitā tika apspiesti divi svarīgi jautājumi: Latvijas Pionieru draugu savienības Statūtu projekts un rajona pionieru organizācijas plāni un ieceres jaunajam mācību gadam.

Jā, tieši ieceres, bet nevis strikts plāns vai konkrēti darba virzieni. Jo ne vairs pieaugušie — ne pedagogi un pat ne pionieru vadītāji lem, kā strādāt katrai konkrētajai pionieru organizācijai. Tikai pionieri paši noteiks savas organizācijas darba plānu, atšķirības zīmes un organizatorisko uzbūvi. Beidzot, jācer, pionieru organizācijas locekļi kļūs patstāvīgi lēmēji un darītāji, bet pieaugušie — tikai konsultanti.

Apspriežot Latvijas Pionieru draugu savienības Statūtu projektu, savu viedokli aktīvi izteica M. Ušacka, M. Lozda, A. Grugule, L. Pogorelova. Pionie-

ru vadītāji nonāca pie secinājuma, ka šis dokuments sagatavots, nekonsultējoties ar tiešajiem pionieru darba organizatoriem. Tāpēc tajā tik daudz neskaidriību, sevišķi, attiecībā uz vecākā pionieru vadītāja statusu. Dominēja viedoklis, ka pionieru vadītājiem nevajadzētu būt «atruktiem» no skolas, bet gan — pedagogisko kolektīvu locekļiem ar saviem konkrētiem pienākumiem. Tāpat konkrētāzēšanu prasa pionieru pulciņa — klases attiecības, arī daudzi citi jautājumi.

Apspriežot šos jautājumus un izteikti arī savu viedokli grupa pionieru vadītāju devās uz Rīgu, uz republikānisko sanāksmi.

Jasmuiža gaidās

Klāt ir ikgadējās Raiņa Dzejas dienas. Jasmuižā tās ieskanēsies sestdien, 16. septembrī pulksten 14.00.

Sogad tām ir plašuma pieskaņa. Jo ir aizsācies ceļš uz trimdas un Dzimtenes dzejas atkalapvienošanu. Seit tas iezīmējās ar unikālo izstādi «Gājputnu

dziesma atgriežas mājās», kurā pārstāvēta trimdas latgališu literatūra.

Tas turpināsies sestdien ar dzejas lasījumiem, kuros piedalīsies Andrejs Irbe (Zviedrija), Astrīda un Ivars Ivaski (Amerikas Savienotās Valstis), Juris Veitners (Rīga) un bērnu grāma-

tu autore Margarita Stāraste. Sarīkojumu niansēs Aglonas internātskolas koris — skolēnu republikas dziesmu svētku laureāts.

Jasmuiža dzīvo Dzejas un tās cienītāju gaidās.

B. DUCMANE,

J. Raiņa Literatūras un mākslas vēstures muzeja Jasmuižas filiāles vadītāja

Visi uz lauka!

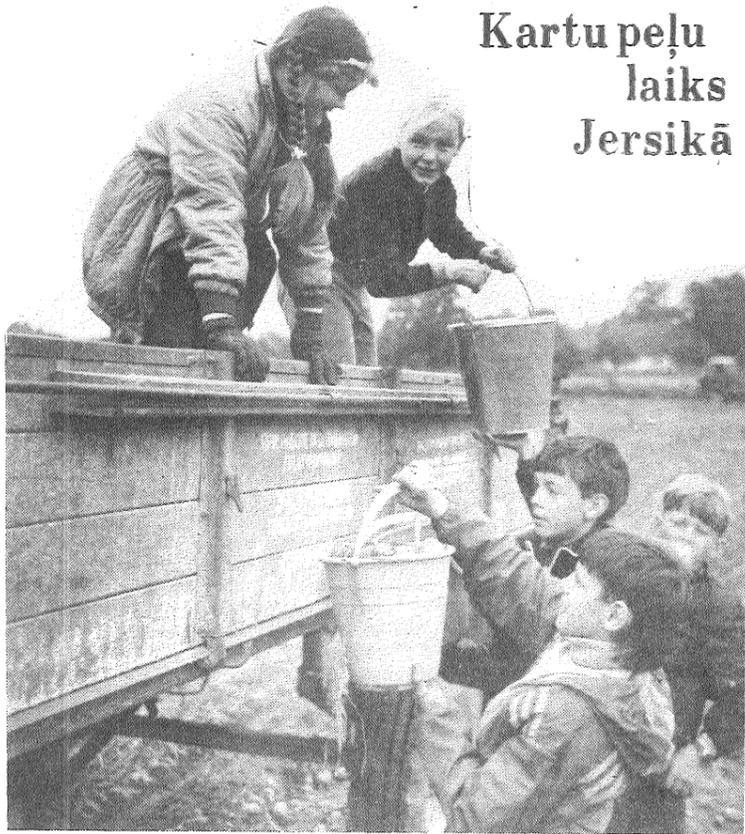
Augām dienām kolhozu un padomju saimniecību tīrumos strādā kartupeļu novācēji. Saimniecībām neiztikt bez skolēnu darba rokām. Arī bērni labprāt dodas palīgā. Preiļu 1. vidusskolas audzēkņi strādā «Galēnos», «Sījukalnā», padomju saimniecībā «Rušona». Preiļu 2. vidusskolas skolēni — Lenīna un Raiņa kolhozos.

Talkā dodas visi bērni, sākot ar 4. klasi. Strādā divās mainās. Piemēram, Preiļu 1. vidusskolai Galēnu kolhozā jānovāc 20 hektāri, tāpat «Sījukalnā». Preiļu 2. vidusskolai — Lenīna kolhozā un Raiņa kolhozā — 13 hektāri. Šīs platības nav mazas, ja nem vērs to, ka bērni kolhozā strādās līdz 19. septembrim. Ilgāk nevar, jo mācību programmu apguvi nedrīkst iekavēt.

Ir viens lūgums saimniecībām — būt vērtīgākām pret bērnu darbu. Arī bērni grib precīzi zināt, cik katru dienu paveikuši, nopelnījuši, kāda būs samaksa par darbu un galu galā — arī cik lielu platību ir jau novākuši! Šāda savstarpēja cieņa un precizitāte ļoti vajadzīga gan četrklasniekam, gan vecāko klašu skolēniem un viņu darba devējiem saimniecībās.

A. VELDRE

Kartupeļu laiks Jersikā

Citas saimniecības vēl jānovāc tikai kartuļi un lopbarības bietes, bet Jersikas kolhozā — arī lielas platības ar dārzeņiem. Kolhoza speciālisti domā, ka šosezon dārzeņu piegādes plāns kopumā tiks izpildīts.

Pašlaik rok kartupeļus. Gan ar kombainiem, gar ar kratītājiem. Lielu palīdzību sniedz skolu audzēkņi, un saimniecības laudis viņiem ir pateicīgi.

Pionieru un skolēnu namā

Septembris jautras čalas un jaunu darba sparu ienesis ne vien skolās, bet arī rajona pionieru un skolēnu nama telpās.

Vasaras mēnešos, kad citu pulciņu dalībnieki un vadītāji krāja spēkus rudens un ziemas cēlienam, jauno tūristu grupas J. Urtāna, S. Stankeviča un V. Springa vadībā «iekaroja» Kaukāza kalnus. Rudzētu vidusskolas komanda paguva piedalīties arī republikāniskajās ārpusskolas iestāžu jauno tūristu sacensībās un izcīnīt tur 3. vietu. Rajona pionieru un skolēnu na-

mā, kā allaž, ikviens var atrast sev piemērotu nodarbošanos vaļšbrīžiem. Šajā mācību gadā darbu uzsāks pa 23 pulciņiem Preiļos un Līvānos. 28 pulciņi darbosies uz rajona skolu bāzes. Daudzos no tiem skolēni zināšanas un iemaņas turpinās apgūt jau otro vai trešo gadu pēc kārtas. Savukārt vairāki pulciņi (sadzīves kultūras, mezglāšanas, šūšanas un piegriešanas, rotal-

nieku u.c.) ir nupat izveidoti un darbu sāks tikai šajā sezonā.

Lieli un mazi skolēni, visi, kam pēcpusdienas šķiet pārāk garas, tās isināt un dzīvei nodērīgas iemaņas apgūt tiek aicināti kādā no daudzajiem pulciņiem. Turklāt, tas nekas, ja piedāvāto pulciņu sarakstā kāds no jums neieraudzīs sevi interesejošo. Vēl nav par vēlu to ieteikt, un, iespējams, tas tiks izveidots.

Jaunais mācību gads aicina pie darba.

S. JOKSTE

ATTELOS:

8. b klases meitenes un zēni viegli cilā pil-

nos kartupeļu spaiņus; labi strādā Rīgas 2. arrodvidusskolas au-

dzēkņi un Līvānu 1. vidusskolas skolēni.

J. SILICKA foto

Rajona skolotāju sanāksme

Mums jāiestājas par kultūru

1988. gada 23. oktobrī nodibinājās Latvijas Kultūras fonda Preiļu atbalsta grupa 3 cilvēku sastāvā. Pašreiz esam 15. Iepazīstināšu ar mūsu grupu:

Alberts Vucāns. Nezinu, vai kultūra viņam ir aicinājums, bet viņš ziedo tās labā sevi pašizliedzīgi un nemitīgi. Pateicoties viņa entuziasmam un personības šarmam attiecībā ar cilvēkiem, cerīga sāk likties pat Preiļu pils lieta, jo viņš ir atradis iespēju, kā, negaidot garu garās rindas, tomēr pasūtīt pils restaurācijas jaunu, kvalitatīvu projektu. Gaviļēt, kā saka, būtu pārāgi, bet pirmie panākumi jūtami. Fasādes restaurācijas projekts jau pabeigts un izgājis Kultūras padomes pārbaudi, apstiprināts. Pašreiz Daugavpils arhitekts Lubgāns veic logu restaurācijas projektēšanu, visu pils restaurācijas projektu sola pabeigt oktobrī, tātad, jau šogad. Tālāk būs milzums grūtību, galvenokārt — ar projektu īstenošanu. Arkādija Višņevska vadītais celtnieku kooperatīvs savu solīto ir veicis: līdz pilij pievadīts siltums, telefonsekari un ūdens. Atbildība par pils restaurāciju joprojām gulstas uz J. Lazdu. Ļoti ceram šā jaunatnājas risināšanā uz rajona vadošo iestāžu un atbildīgo darbinieku — J. Vucēna, I. Jansones, M. Mihailova palīdzību, kuru nesen izjutām Mākslas dienu organizēšanā.

Tekla Bekeša — Preiļu novadpētniecības muzeja vadītāja. Vairāku skaistu un nebijušu pasākumu iniciatore un organizatore (Keramikas dienas, lidojumam Baško veltītie svētki, veco atklātnu izstāde, aktīva līdzdalība Mākslas dienas). Skolotāji muzejam var daudz palīdzēt: apskot vecus cilvēkus, fiksēt viņu atmiņas par lūzuma gadiem vēsturē, pierakstīt folkloru, ko glabā viņu atmiņā. Nepieciešams zinot muzejam par vērtīgu eksponātu iespējamo atrašanās vietu, vākt un nodot muzejam vecās grāmatas, kurām pašreiz ir milzu vērtība.

Ieva Reiktere — daktere. Cīnās par žēlsirdības kustību rajonā. Grūtības lielas, bet viņa ir centīgs un enerģisks cilvēks. Viņas tuvākajos plānos ietilpst ar dekāna A. Budžes palīdzību organizēt videolentes par žēlsirdību «Māte Terēze» un, iespējams, arī «Jēzus Kristus no Nacaretas» demonstrēšanu ar mērķi — ienākumus ziedot žēlsirdības kustībai rajonā. Lūgums — atbalstīt šos pasākumus.

Mūsu Kultūras fonda grupā ir daudz skolotāju — entuziastu,

darboties gribušu un varošu: Inese Kursīte, Līgita Pauniņa, Janina Čiša, Nora Šņepste, Ilga Eglīte, Uldis Bērziņš.

Anna Svīle — skolotāja. Noteikti atceraties viņas satraukuma pilno publikāciju rajona laikrakstā par Mākslas skolas nepieciešamību mūsu bērniem. Tā ir viņas sena sāpe un rūpe. Skolotāja Svīle cīnās arī par izstāžu zāli Preiļos, par normālām telpām bērnu mūzikas skolai. Apsveicami, ka, Līvānu entuziasti ir nodibinājuši Mākslas skolu. Šī problēma nekavējoties risināma Preiļos. Jūsu iniciatīva vēstulju veidā, domāju, stipri līdzīga.

Igoris Pličs, kurš labi pazīstams no publikācijām presē par rajona arhitektūras pieminekļu bēdīgo stāvokli. Arī pēc darba vietas maiņas viņš paliek uzticīgs sev un turpina cīnīties par vides sakoptību.

Antons Valainis — zemes ierīkotājs. Viņa problēma — atdot dzīvību vecajām lauku mājām, kuras viņš rajonā apsekojis.

Cienījamie skolotāji, varbūt jums rodas ideja, kas un kādiem mērķiem spētu atjaunot bijušās Zakīšu skolas ēku, kura, pēc dakteres Veitas ierosinājuma, varētu kļūt par slaveno Kovalevsku citadeli.

Juris Urtāns — ne tikai kalnu tūrisma entuziasts. Viņu uztrauc viss, un visur viņš cenšas būt palīgs. Pašreiz norūpējies par vietvārdu atjaunošanu mūsu pusē. Par šo problēmu daudz runāja, Latvijas Kultūras fonda 1. kongresā gan Imants Ziedonis, gan Jānis Stradiņš, kurš vada vietvārdu komisiju.

Mūsu Tēvu zeme jau daudzviet kļuvusi nār bezvārda, bezsaimnieka zemi, ir traucēta mūsu vēsturiskā atmiņa, zaudēta identitāte. Lai panāktu Tēvu zemes rehabilitāciju, tāpat kā labo vārdu atdotam represētajiem cilvēkiem, esam izvērsuši darbu trijos virzienos:

1) vēsturisko vietvārdu atjaunošana;

2) jaunu, labskanīgu novada nagātnes un ģeogrāfijas īpatnībām atbilstošu nosaukumu veidošana lauku saimniecībām, ielām utt. Noteikti izmantojot arī izcilo novadnieku vārdus, kas pagaidām nez kāpēc nav populāri;

3) inventarizēt senu apdzīvotu vietu, māju, upju, mazeru, mežu, koku nosaukumus, topogrāfiski tos piesaistot konkrētām vietām, lai sāktu veidot Latvijas vēsturiski topogrāfisko atlantu.

Preiļos laiks atgriezt vēsturiskos nosaukumus ciemiem, ielām

un laukumiem. Viss ir mūsu rokās, tikai esam nepiedodami gausi.

Runāju ar komjaunatnes rajona komitejas pirmo sekretāru Aivaru Staužu. Viņš neiebilst, ja Komjaunatnes ielai atgrieztu iepriekšējo — Rušonas ielas nosaukumu, kurš ir vairāk pamatots. Nezinu, vai prātīgi bija Parka ielu pārdevēt par Paulāna ielu. Kādēļ tieši šo ielu? Vai prātīgi bijušo Tīrgus laukumu saukt par Pionieru laukumu, ja tam arī šobrīd ar tirgu vairāk sakara. Diskutējams jautājums ir par Raiņa bulvāri (bijušo Liepu ielu), Brīvības ielu. Atgriežami, protams, tikai labskanīgi nosaukumi. Neviens, šķiet, nevēlēšies 1. Maija ielai atgriezt Čūku ielas nosaukumu. Runa varētu būt tikai par jauna nosaukuma radīšanu. Savās vēstulēs paudiet savu pozitīvo vai negatīvo nostāju par ielu nosaukumu maiņu, tas atbrīvos mūs no liekas frāzainības nosaukumos.

Brīnšķīgi, ka visi kopā atgūvam veco simboliku — pilsētas ģerboni.

Skolotāji! Jums savā mājpusē kopā ar bērniem jāapzina un jāatbrīvo svētītais, svētāviņi, svētkatmenī — iespējamās latgaļu kulta vietas. Jāņem iniciatīva savās rokās veco vējražu un krustu atjaunošanā ceļmalās.

Jūs varētu līdzēt seno amatu popularizēšanā jauniešu vidū. Par to runāja cienījamie pedagogi J. Pizelis un J. Vilmane no Vārkavas, par to runāja jau pērn, kad savu KF atbalsta grupu vēl tikai dibinājām. Apziniet tos vecos vīrus un sievas, kuri paši ierakstāmi Sarkanajā grāmatā, jo vēl prot pīt grozus, cept maizi, aust, vīt, taisīt māla podus, apkalt zirgus, uzlikt jumtu, strādāt smēdē. Iesakiet jauniešiem mācīties amatus.

Jūs varat daudz palīdzēt tautību biedrību vai klubu dibināšanā rajonā. Domāju, katram cilvēkam būtu patīkami sanākt kopā ar saviem tautiešiem un kaut vai parunāties dzimtajā mēlē, padziedāt, palasīt, apspriest žurnālus vai grāmatas, varbūt pat

dzimtajā valodā noskatīties kādu filmu, aizbraukt uz savu senču dzimteni ekskursijā utt. Mēs labprāt palīdzētu šādu tautību klubu dibināšanā. Rajona KN vadība vienmēr ir pretimnākoša telpu jautājumā.

Latvieši, krievi, lietuvieši, igauņi, baltkrievi, poļi, ebreji, armēņi, moldāvi un visu citu kultūru entuziasti, iznesiet tautās labāko un gudrāko no jūsu vides, veiciniet sadarbības un izskaidrošanas darbu!

Latvijas Kultūras fonds veicina visu vietējo kultūru pašdarbību un atdzimšanu.

Lūdzu informēt Kultūras fondu par kolekcionāriem, palīdzēt viņus apzināt, jo mēs vēlētos īstenot arī ideju par dažādu kolekciju izstādi RKN.

Liels paldies tiem ļaudīm, kas piedalījās veco pilsētas kapu sakopšanas talkā. Tas bija kolosāli, ka mēs, tik dažādi cilvēki, apvienojāmies un tik daudz padarījām. Nē, nav viss pagalam, un nav tiesa, ka ļaudīm ir vienaldīga, kas apkārt notiek. To pierādīja šī talka.

Un vēl informācija par jautājumiem, kas noteikti interesē.

Pie pilsētas parka restaurācijas darbiem kopš maija strādā arhitekta grupa arhitektes Janēles vadībā. Pabeigt parka restaurācijas projektu sola 1990. gadā.

Par līdzekļiem. Noteikti atceraties publikāciju «Padomju Jaunatnē» ar ziedojumu sarakstu, kur Preiļu pils kompleksam bija ziedoti tikai 30 rubli. Pašreiz ir 8698 rubli. Stāvoklis, pateicoties KF aģitācijai, uzlabojies. Taču arī šīs naudas vēl ir par maz.

Liels paldies naudas līdzekļu individuālajiem ziedotājiem, skolām, SCO, Lenina kolhozam un personīgi — Pēterim Barkovskim, Preiļu centrālajai slimnīcai, māksliniecēm Intai Bērentei, Lailai Balodei, Māritēi Sulcei, kuras 20 procentus no gleznu izsolē iegūtās peļņas ziedoja mūsu pils atjaunošanai. Paldies gleznotājam Jāzepam Pigožnim par darbu «Rīts mežā» ziedojumu. Tas ienesa 700 rubļu. Bet joprojām vēlti gaidām rajona bagātākā kolhoza «Sarkanais Oktobris» vēlēšanos finansiāli palīdzēt. Nepatīkami, ka līdzekli atrodas objektu celtniecībai Rīgā, restaurācijai Daugavpilī, bet atrodas pašmāju problēmu risināšanai, kaut vai savas Riebiņu

muižas atārakai sakopšanai, ko slavenais Čurļonis savulaik nosauca par «mākslinieku paradīzi».

Pateicamās Preiļu draudzes dekānam Albertam Budžem par palīdzību līdzekļu vākšanā un arī citu jautājumu risināšanā. LKF bija viena no pirmajām organizācijām, kas lauz stereotipus un sāka sadarbību ar baznīcu.

LKF ir pirmā organizācija, kas ieguva suverenitāti. LKF patstāvība un neatkarība tika deklarēta LKF 1. kongresā. To prasīja gan vēsturiskais taisnīgums un Latvijas pašlepnums, gan mūsu Fonda reālais stāvoklis, atbrīvošanās no centra ekonomiskā un morālā diktāta. Ar šo gadu ražošanas apvienība «Dailrade» pilnīgi pārgājusi LKF pārziņā un īenes gadā ap 1 miljonu rubļu. Protams, klat nāk vēl individuālie un organizāciju līdzekļi. Līdz šim ik gadus nācās pēc centra pieprasījuma ziedot 30 procentus no peļņas, kas sastādīja aptuveni pusmiljonu rubļu.

Taču jāuzsver vēl viens ārkārtīgi svarīgs moments. Pieprasot LKF suverenitāti, gan I. Ziedonis, gan J. Stradiņš uzsvēra, ka jāšķiras bez naida, saglabājot ar Padomju kultūras fondu ne tikai korektas, bet arī draudzīgas attiecības, aktīvi atbalstot visas PKF un b. Lihačova humānās ierosmes, kurām var izsacīt visdziļāko cieņu un palīdzēt tās īstenot.

Cienījamie skolotāji, šis satrauktais laiks var atgriezt bijušo spožumu un cieņu skolotāja vārdam. Mums jāsanem duša un jāatmet viss personīgais, sīkais, jāspēj, ja vajag, uzņemties iniciatīvu jebkurā ierosmē, kuru diktē laiks. Savam KF jūs kā neviens varat palīdzēt. Tā nav tikai 15 cilvēku, bet visu mūsu bēda, kurai dziedot jātiek pāri, lai mūsu tēvu sēta mūs priecētu ar savu sakoptību. Mums jāiestājas par kultūru mūsos un mums apkārt. Kā teica Baumaņu Karlis: «Dievs, svēti Latviju!». Svēti dzimteni, kur brīvi elpot latviešu un visām šeit mītošajām tautām, kur pastāvēt un plaukt mūsu un visu šeit dzīvojošo tautu (neskaitļojot to lielumu) kultūrai.

S. BĒRZIŅA,

Preiļu 1. vidusskolas skolotāja

Sākas operācija „Pusaudzis”

Atkal pienācis rudens. Lauku ļaudīm darbs dzen darbu, jo līdz ar pirmajām salnām rodas nemiers par savlaicīgu lauku nokopšanu, ražas novākšanu.

Bet ceļi un celiņi, ielas un tacīņas rudens rītos ir kā raibi strautiņi, kuri satek savās zinību upēs — skolās. Arī laukiem bērnu palīdzība ir vajadzīga. Tikai ziemā vēl neesam bērnos ieaudzinājuši to rudens nemieru. Nereti gadās redzēt vienalīdzīgus, slinkus un neko darīt negribošus jaunos draugus. Ir arī tādi pusaudži, kurus neņem skola, viņus nevar iekārtot darbā, un tā jaunā maiņa kļūst bezdarbībā. Runāšu par Preiļu problēmām.

Ir mūsu pilsētā pāris pusaudžu grupas, kuras kļūst bezdarbībā pa ielām un meklē savus piedzīvojumus. Viņu mērķi — darīt kādam jaunam. Jau ar septembri jūtam šo jaunumu, jo sākas Preiļu kooperatīvās vidusskolas šturmešana, melnēnu morāla traumēšana, logu dauzīšana pa naktīm. Pilsētā vērojamas arī citas huligāniskas izdarības. Te nu rodas jautājums, vai tiešām vecāki neko nevar izdarīt sava bērna labā? Vai tiešām var let gulēt, kad dēlu un meitu nav mājās līdz vēlai naktij? Ja jūs, vecāki, esat bezspēcīgi, tad solām jums, ka strādāsim mēs — sabiedrība, bet jūs maksāsit soda naudas par to, ka pusaudži līdz vēlai naktij kļūst pa ielām un izdara dažādus huligāniskus izlēcienus.

No 15. septembra līdz 15. oktobrim rītes operācija «Pusaudzis», kurai mēs gatavojamies jau laikus.

Ceram, ka mums talkā nāks sabiedrība, jaunieši, kuri vēlās redzēt mūsu pilsētu sakoptu, tīru un mierīgu. Domājam sadarboties ar jauniešiem, kuri atnākuši no dienesta armijā, kuri vēlas būt mūsu aktīvi palīgi.

Aicinām sabiedrību dot padomu, praktiski palīdzēt sargāt sabiedrisko mieru mūsu pilsētās un ciemos.

Ar saviem priekšlikumiem lūdzam griezties nepilngadīgo lietu inspekcijas 27. vai 28. kabinetā, zvanīt pa telefonu 22062.

E. AKSJONOVA, nepilngadīgo lietu inspekcijas inspektore, milicijas majore

ARMENIJAS PSR. Gučarkas rajona Marqavitas ciemā zemestrīcē cieta visas 1050 mājas. Taču iedzīvotāju skaits te nesamazinājās — praktiski visas ģimenes Marqavitā palika ierastajā vietā, nolēma iekopt dzimtajā ciemā jaunu saimniecību. Ciema ļaužu migrāciju no dabas katastrofas zonas novērsa noma. Vietējā padomju saimniecība uz līguma pamata nodeva zemniekiem lietošanā zemi — vairāk nekā 500 hektārus kartupeļu, lopbarības sakņaugu lauku, lopkopības fermas, piešķīra teritoriju jaunu dzīvokļu celtniecībai.

Starp ģimeņu nomniekiem Marqavitā ir kara un darba veterāns, Sarkanās Zvaigznes ordena kavaleris Lendrošs Bodžukjans, kurš rajonā sla-

vens ar lielām kartupeļu ražām. Pirms četriem gadiem viņš aizgāja pensijā, taču joprojām ir enerģijas pilns un vēlas strādāt. Padomju saimniecības priekšlikumu strādāt pēc ģimenes darbuzņēmuma metodes pieņēma labprāt. Kopā ar sievu, trim dēliem un pieaugušo meitu paņēma aprūpēšanā 20 hektārus kartupeļu lauku, 50 hektārus lopbarības sakņaugu. Izremontēja izjauktu vecu traktoru un kopš pavasara kopj savu personīgo saimniecību.

ATELĀ: top Bodžukjanu jaunā māja. Ģimenei to celt palīdz arī radnieki.

TASS fotohronika

Kultūras dzīve

Ar nolūku iepazīties ar kultūras iestāžu gatavību jaunajai darba sezonai, ar to iespējām un neiespējām izdzīvot jaunās saimniekošanas apstākļos, ar kadru nodrošinātību, ar kultūras iestāžu, ciemu padomju un vietējo saimniecību savstarpējām attiecībām un uzskatiem kultūras politikā šajās dienās strādā kompetenta komisija ar rajona kultūras nodaļas vadītāju Albertu Vucānu priekšgalā. Rajona izpildkomiteju tajā pārstāv Alida Gavrilova, partijas rajona komiteju — Ilga Peiseniece, rajona centrālo bibliotēku — Jānina Priekule un laikraksta redakciju — šo rindu autors.

PIRMĀ DIENA

Aglona — komisijas darba sākuma punkts. Ieinteresētā un lietišķā sarunā piedalījās Kapiņu, Salenieku un abu Aglonas bibliotēku un ciema kultūras nama darbinieki, ciema izpildkomitejas priekšsēdētājs Antons Bekis un padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs Mihails Serovs.

Par kultūras nama nodomiem informēja tā direktore Jānina Streiķe, par galveno savā darbā uzskatot gatavošanos 20. Vispārējiem dziesmu svētkiem. Korim ir pasūtīti jauni Aglonas novadam raksturīgie zaļsarkanrūtainie tautas tērpi. Jauni tērpi būs arī folkloras ansamblim. Kora sastāvā pamatā ir ciema iedzīvotāji un vidusskolas skolotāji, no sovhoza nāk tikai viena dziedātāja. Kori vadīs Arturs Mačuļskis, bet folkloras ansambli Māra Kondrānīca.

Direktore stāstīja arī par citiem mākslinieciskās pasdarbības pulcīniem un to vadītājiem. Šogad šeit darbosies meiteņu vokālais ansamblis (vadītāja Irēna Leonova), sērīkojumu dejas bērniem mācīs Veronika Birjukova turpinās darbu šūšanas kursi un māiturbības pulcīns, lecerēts izveidot deju kolektīvu, svešvalodu kursus...

Nav jūtama mūzikas skolas pedagoga klātbūtne ciema kultūras dzīvē.

Sinī diezgan striktajam direktores vērtējumam sekoja iebilde, ka mūzikas skolas pedagogiem nav normālu dzīves apstākļu. Bijušajam pilsētmeicēm Aglonā — tā ir trimda. Un prasīt var tikai tad, ja dod.

Ciema bibliotēkas vadītāja Marija Nikiforova:

— Kāpēc neviens nedomā par Aglonas pamatiedzīvotāju interesēm? Ne mums ir normāls universālveikals, ne kinoteātris, ne... Kad es atnācu uz bibliotēku, bija seši tūkstoši grāmatu, tagad — 26 tūkstoši. Ik gadus klāt nāk pat trīs tūkstoši. Grāmatas nav kur izvietot un tās nav nāredzamas. Bibliotēka saņem 60 žurnālus un 20 avīzes, bet

mums nav lasītavas. Un ja nu vēl nem vēdā lielo vasarnieku skaitu. Kāda mākslas zinātniece no Maskavas teica, ka šeit ir divi kultūras centri — bazilika un bibliotēka.

Pārrunu gaitā un vēlākajā sarunā ar rajona galveno arhitektu radās doma par piebūves celšanu pie kultūras nama, tā atrisinot šo ārkārtīgi sāpīgo jautājumu. Arodskolas īpašumā ir pārgājusi bijusi somu pirts. Pēc remonta te mājvietu atradīs jauniešu kafējnīca.

Ciema padomes priekšsēdētājs Antons Bekis informēja par estrādes celšanas iespējām. Pirms plācīem gadiem tika izstrādāts tās projekts. To bija domāts celt vecajā vietā. Preiļu celtnieki šos darbus neuzņemoties. Neuzņēmība savulaik, — un projekts jau ir novecojis.

Optimistiskāk var skatīties uz mūzikas skolas kardināla remonta iespējām. Nākošajā gadā ir paredzēts izremontēt otro stāvu un apšūt pašu ēku. Te nu ir rod kopēja ieinteresētība no arodskolas un sovhoza celtnieku puses.

Kultūras nodaļas vadītāju, kas jau mūzikā, ļoti interesēja reālās iespējas veidot pūtēju orķestri. Par pamatu tam varētu klūt trīs esošie mūzikas pedagogi un mūzikas skolas audzēkņi. Vārbut to veidot pie internātskolas?

Rušonā kultūras jautājumus risinājam ar ciema padomes priekšsēdētāju Arvidu Soldānu padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretāru Zonu Skuteli un kluba vadītāju Dinu Staškeviču. Zēl, ka sarunā nepiedalījās pašreizējā Gailišu kluba vadītāja Ārija Dzene un Rušonas un Gailišu bibliotekāres Pēdējas divas vēl bija atvaļinājuma.

Kā visur rajonā, arī šeit akūts ir bibliotēku telpu jautājums gan Rušonā, gan Gailišos. T. grāmatu krātuve no poligona ir pārvietojusies uz Kastīri un strādā normālos apstākļos. Rušonas bibliotēkai cerības paplašināties radīsies, kad ciema padomes

izpildkomiteja pāries uz padomju saimniecības centru.

Gailišu klubs ir samērā kluss. Vokāli instrumentālais ansamblis beidzot ir sasniedzis normālu līmeni un ieguvis trešo kategoriju. Sovhozs palīdzēja instrumentu iegādē, kā arī piemaksā klubu vadītājam.

Cerams, ka šogad padomju saimniecība radīs iespēju maksāt arī Dinai Staškevičai. Jaunā speciāliste aizvadītajā sezonā vadīja trīs pulcīnus. Rušonā šogad darbu turpinās bērnu deju kolektīvs, foto pulcīns un adītājas. leceru līmeni ir jauniešu deju kolektīva, lauku kapelas un etnogrāfiskā ansambļa izveidošana. Šeit atzīstami darbojas diskotēka. Un līdz ar to Rušonas klubs ir rentabls.

Atceroties aizvadīto lidojuma ģenerāļa Jāzepa Baško simtgadi, jo aktuāls ir ievērojamo novadnieku un ciema iedzīvotāju piemiņas saglabāšanas jautājums. Pensionāre Genoveva Grebeža ir savākusi materiālus par visiem ciema padomes priekšsēdētājiem, par novada vēsturi. Bet... nav kur tos izvietot. Un te nu der atcerēties, ka nākošajā gadā ir rakstnieka Povula Priķuļa jubileja. Ka šeit dzimuši...

Aizkalnē mūsu sarunā iesaistījās ciema padomes priekšsēdētāja Janina Kažemāka. Raina kolhoza priekšsēdētājs Rolands Kavinskis, Jasmuīzas muzeja vadītāja Baiba Ducmane, kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs Jānis Butkevičs un bibliotekāre Rīta Sņepste. (Kluba vadītāja Aina Kažemāka bērns slimības dēļ sarunā nepiedalījās.)

Kolhoza priekšsēdētājs atzina, ka kultūra pēdējos divos gados ir tikusi materiāli atbalstīta, iznīdītas visas darbinieku vēlmēs. Ir piemaksāts estrādes un folkloras ansambļa vadītājiem. Praktiski tiem, kuri strādā. Ja darbs neuzlabosies, tiks pārskatīts piemaksas jautājums kluba vadītājam. Ja runā par vecā kluba remontu, tad pati vadītāja maz par to interesējas.

Janina Kažemāka uzskatīja, ka bija izdevušies pilngadības svēt-

ki, ka aktīvi darbojas folkloras ansamblis. Paši kolektīva dalībnieki prasa: kāpēc neejam uz lauka, kad ir apspējības, Ganu diena? Tas viss izpaliek. Ansamblim biežāk nākas uzstāties citur, nekā tepat uz vietas.

Arī šogad darbosies Jāņa Zieda—Ziedīna vadītais vokāli instrumentālais ansamblis. Tam ir otra kategorija. Iekrāts jau tūkstoš rubļu, — varēs iegādāties bungas.

Vēl ir domāts par dramatisko kolektīvu. To vadīt apņēmies Anitra Sondore. Bija un ir iespējas nodibināt pūtēju orķestri. Cilvēki ir.

Rīta Sņepste atzina, ka daudzreiz, sastopoties ar reālo ikdienu, organizētāju entuziasms noplok. Laužu atsaucība nav balstīta tikai uz materiālo nodrošinājumu vien. Gluži vienkārši — visam vajag atlicināt laiku, kura lauku laudim tā pietrukst.

Jasmuīzas muzeja vadītāja Balba Ducmane izvirzīja jautājumu par pasākumu apmeklētāju uzvedības kultūru. It sevišķi viņu satrauc pusaudžu dikā apkārtklīšana.

Sos pusaudzus, «liekos bērnus», vajag ieinteresēt, nodarbināt. Arī viņu bijušie skolotāji nejut atbildību par bērnu turpmāko likteni.

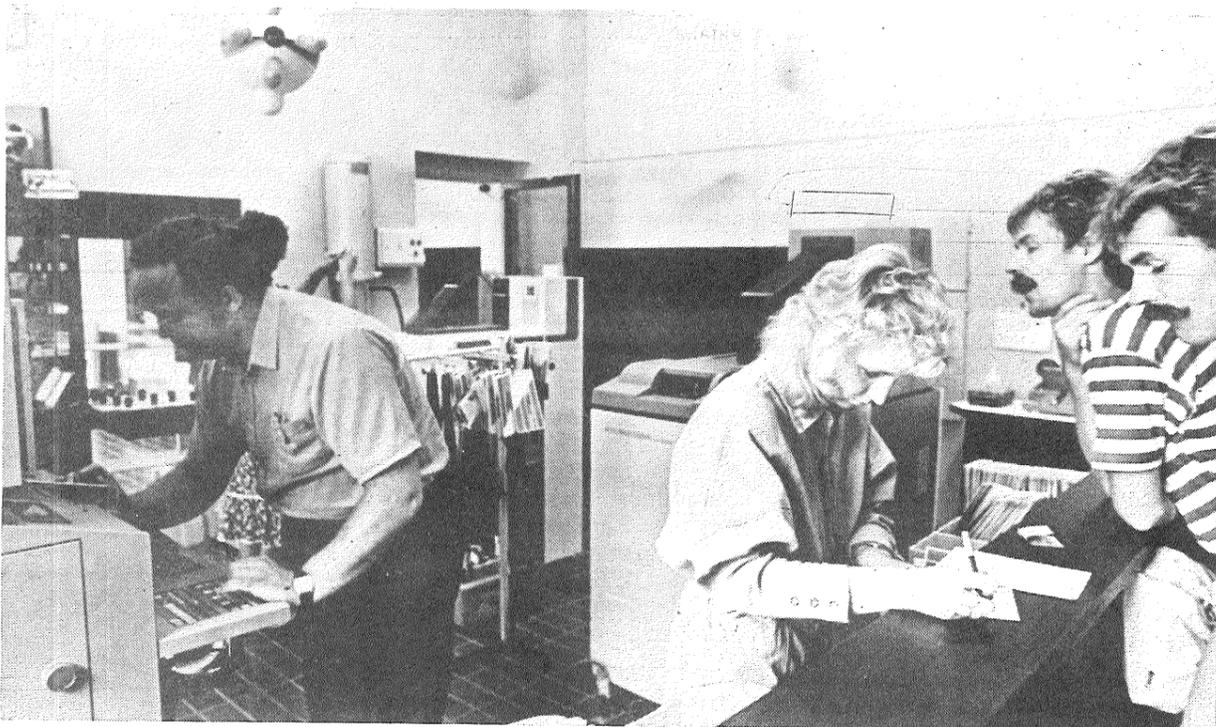
Stāstot par muzeja rītdienu, vadītāja informēja par estrādes celšanas gaitu. Nākošajā gadā paredzēta tās apgūšana. Grūti gāja ar projektiem, jo neieinteresēts bija arhitekts. Būvdarbus uzņēmās Arkādija Višņevska vadītais kooperatīvs. Ceļu ierīkos celtniecības pārvalde. Līdzekļi celtniecībai ir atvēlēti. Soruden un pavasari jāturpina parka izveidošana. Šogad kolosālu palīdzību sniedza Rīgas 49. vidusskolas 9. klases audzēkņi.

Sarunas gaitā izkristalizējās doma katrā ciemā rast iespēju pārdomāti organizēt talkas. Lai to varētu izdarīt, ir nepieciešams sūtīt cilvēkus uz talku organizatoru kursiem «Silavā».

Pirmās dienas lespaidus atspoguļoja

V. ROMANOVSKIS

Jauno darba sezonu uzsākot

IGAUNIJA PSR, Tallinnā jaunatvērta ekspresfotolaboratorija — «Estonika» ir valsti pirmais kopējais uzņēmums ar pašautē — pazīstamo firmu «Kodak». Te tiek apstrādātas rietumu firmu krāsainās lentas, tiek iespiesti fotouzņēmumi. «Estonika» — ekoloģiski tīra laboratorija. Starp citu, arī tādu valsti pagaidām vienīgā.

'ATTELA: ekspreslaboratorija «Estonika».

TASS fotohronika

No TSSI — ar automobili

TAMBOVA. Padomju saimniecības «Prigorodnā» tēlkope V. Kutireva atgriezās no Vissavienības Tautas saimniecības sasniegumu izstādes ar savu «Moskviču». PSRS galvenās izstādes vērtīgo balvu un goda diplomu Valentīnai Kutirevai piešķīra par teicamiem darba rādītājiem. Lopkopēja panāca, ka viņas nomāto 50 tēlu svara pieaugums diennaktī sasniedza 1020 gramus. Rekordisā laikā viņa nobaroja un pārdeva saimniecībai 500 kilogramus smagus bullēnus. V. Kutirevas iegūtās gaļas centnerā pašizmaksa izrādījās viszemākā visā saimniecībā.

TASS

Par maizi un mūsu attieksmi

Uz šīm pārdomām mani uzvedināja vērojumi Preiļu pilsētā un pilsētas veikalos.

Vispirmais, ko es redzēju, tā ir ceptās maizes izbarošana mājlopiem. Kurā sabiedrībā un kurā valstī ir redzēts, ka mājlopus baro ar ceptu maizi? Parasti mājlopu barošanai sagādā citu barību, lētāku un varbūt arī — barojošāku un labāku.

Maize jāēd tikai cilvēkiem. Bet pie mums tā nav. Maizes un citos pārtikas preču veikalos rudzu maizi sapērk veselīgiem maistiem un ar kaut kāda transporta

palīdzību: stumjamiem ratiņiem divriteni u. tml. nogādā mājās. Tas, ka maize tiek pirkta veselīgiem maistiem, runā vairāk kā skaidru un nepārprotamu valodu par to, ka šī maize ir pirkta mājlopu barošanai. Šādaļ vajadzībai, protams, pērk ne jau dārgāko maizi par 80 kapeikām klaipiņā vai rubli kilogramā, bet gan lētāko, formās ceptu maizi. kuras cena ir 14 — 20 kapeikas par klaipiņu.

Ievērojot pastāvošās piena un gaļas iepirkšanas cenas, lētās maizes izbarošana mājlopiem ir izdevīga un daudzkārt atmaksājās. Te, manuprāt, pārmetumus pelna arī tirdzniecības darbinie-

ki, kuri lēto maizi tādos daudzumos pārdod vienam pircējam, pie tam — salktu netīros maisos. Mūsu tirdzniecība jau ir ļoti stipri sakompromitēta ar tāloniem un vizītkartēm, un pārdodamās maizes daudzuma ierobežošana vienam pircējam tirdzniecības godu neko daudz vairāk neaptraipītu.

No tā iegūtu tikai mūsu jau tā stipri vārgā ekonomika. Un nemsim vērā arī to apstākli, ka vakara cēlienā rupjmaize ne vienmēr ir veikalā dabūjama. Un dažkārt cilvēki, kas iet mājās no darba, vakariņām maizi vairs nopirkt nevar.

Vēl viens jautājums, par kuru man gribas teikt dažus vārdus, ir maizes pārdošanas kārtība. Man nav saprotams, kamdēļ ir kas ir noteicis, ka mūsu pārtikas preču veikalos maizi pārdod tikai klaipiņos vai pusklaipiņos. Mazai ģimenei vai vientuļam

cilvēkam tas ir pārāk daudz. Nopirkto maizi nevar apēst, un tā sakalst vai sapolē, un ir jāizmet. Kāpēc gan maizi nevar pārdot pēc svara, kā pārdod kolhozā «Vārkava» ceptu maizi, un pircējs veikalā varētu nopirkt tik daudz maizes, cik viņam ir nepieciešams. Domāju, ka tas būtu izdevīgi gan pircējam, gan valstij un visai sabiedrībai. Par valūtu pirkta maize nebūtu jāizmet. Tas, protams, nedaudz sarežģītu tirdzniecības darbinieku darbu, bet, kā jau teicu, tas nestu zināmu labumu gan patērētājam, gan sabiedrībai.

Un vēl viens jautājums, kuram nevaru paiet garām. Pie mums ir kārtība, ka maizes klaipiņu izvēlas pats pircējs. Būtu ļoti labi, ja veikalā pie maizes plauktiem ierastos apzinīgs, augsti kultūras pircējs. Bet praksē tā nav. Iekams pircējs izvēlas sev patīkamo maizes klaipiņu, viens

otrs no viņiem pirms tam ar rokām aptausta un paspaida vairākus maizes klaipiņus. Tas ir ļoti nekultūrali un nehygiēniski, jo iepriekšējā pircēja aptaustītie, bet nenopirktie maizes klaipiņi pēc tam ir jānopērk kādā citam. Dažkārt maizes klaipiņš ir tik stipri saspaidīts, ka jau pilnīgi zaudējis savu izskatu. Taustišanu pircējs izdara ar kailām rokām. Jo ne vienmēr ir vajadzīgais papīrs vai kāda dakša. Un, ja dakša vai karote šādām vajadzībām ir, tad tā ir piesieta, un tālākos klaipiņus nevar aizsniegt.

Es pat nevaru iedomāties, ko te varētu ieteikt, bet šeit ir sanitāro noteikumu ievērošana ir jānodrošina tirdzniecības darbiniekiem. Tas nepieciešams sabiedrības veselības nodrošināšanai. Uzskatu, ka te ir nolaidība arī no rajona sanitāras inspekcijas puses.

A. LOGINS (Preiļi)

Papildus atvieglojumi

Saskaņā ar 1989. gada 1. augustā pieņemto PSRS likumu notikušas izmaiņas sociālās nodrošināšanas organizācijā. Noteikti papildus atvieglojumi braukšanai transportā, medikamentu iegādē, vairāki atvieglojumi attiecināti uz attiecīgu iedzīvotāju kontingentu. Šajā sakarībā gribu tuvāk izskaidrot, kāda ir jauno atvieglojumu piemērošanas kārtība.

Tiesības bez maksas braukt pilsētu maršrutu autobusos savas trolejbusos, tramvajos, bet lauku apvidū — piepilsētas un starppilsētu maršrutu autobusos savās dzīves vietas administratīvā rajona robežās ir Lielā Tēvijas kara dalībniekiem, karavīriem internacionālistiem, pilsoņiem, kuri Leningradas blokādes laikā strādājuši pilsētas uzņēmumos, organizācijās un iestādēs un ir apbalvoti ar medaļu «Par Leningradas aizstāvēšanu», kā arī bojā gājušo karavīru vecākiem un sievietēm.

Minētās kategorijas personām braukšana bez maksas neatkarīgi no dzīves vietas atļauts visos pilsētu autobusos, tajā skaitā — arī pilsētas maršrutu ārpuspilsētas tarifa iecirkņos ar jaukto tarifu, kā arī autobusos-ekspresos. Piemēram, Preiļos dzīvojošie bez maksas drīkst braukt Līvānu pilsētas transportā.

Taču dokumenti, kuri atļauj braukt bez maksas, nedod tiesības bronēt vietas autobusos, kā arī vest bez maksas bagāžu.

Lauku apvidū dzīvojošajiem ir papildus tiesības bez maksas braukt piepilsētas un starppilsētu autobusos savas dzīves vietas administratīvā rajona robežās.

Pamats pilsētas transporta izmantošanai bez maksas ir kara dalībnieka apliecība (rajona lauku apvidū — ar attiecīgu ieliktni), kā arī apliecība par tiesībām izmantot atvieglojumus — karavīriem internacionālistiem un darba darītājiem aizmugurē, kuri apbalvoti ar PSRS ordeniem un medaļām par pašizliedzīgu darbu kara gados.

Kara dalībnieka apliecības ieliktni (tie veterāni, kuri dzīvo laukos) var saņemt sociālās nodrošināšanas nodaļā.

Kritušo karavīru vecākiem un sievietēm atvieglojumus piešķir, pamatojoties uz persijas apliecību, kurā izdara attiecīgu ierakstu un to apstiprina ar sociālās nodrošināšanas nodaļas zīmogu. Ja minētās personas nav pensionāri, tad atvieglojumus piešķir, pamatojoties uz izziņu par karavīra bojā eju.

Ar 1989. gada 1. augustu piešķirtas tiesības bez maksas saņemt uz ārstu izrakstītām receptēm zāles Lielā Tēvijas kara dalībniekiem, pilsoņiem, kuri apbalvoti ar PSRS ordeniem un medaļām par pašizliedzīgu darbu Leningradā, kā arī kritušo karavīru vecākiem un sievietēm.

Bez tam uz kritušo karavīru ģimenēm tiek attiecināti tie atvieglojumi un priekšrocības, kas paredzēti Lielā Tēvijas kara dalībniekiem.

I. MIHAILOVA,
sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja

Dāvinājums pilsētai

KLAIPEDA. Klaipēdas skulptūru parkā parādījies piecas oriģinālas kompozīcijas. Katru vasaru pie Baltijas jūras tiek organizētas pazīstamu Lietuvas tēlnieku radošās nometnes. Praksē šeit ierodas Vīlnas Mākslas institūta un Telsu lietišķās mākslas tehnikuma studenti. Atvadoties no Klaipēdas, uz turēšanās laikā izgatavotās skulptūras viņi dāvina pilsētai.

TASS

Pasaku māja

KAZAHIJAS PSR. So pasaku mājiņu radija Uraļskas iedzīvotājs, Rietumkazahijas dzelzceļa Uraļskas nodaļas energoieciņķa galdnieks Semjons Demušovs. Ne tikai māja, bet arī visas mēbeles ir paša roku veidotas.

Pasaku mājiņa iepriecina draugus un kaimiņus. Kokgriezēja meistarību pie Semjona Demušova apgūst jaunie strādnieki, bet īpašas cerības viņš liek uz mazdēliem, jo viņiem turpināt ģimenes tradīcijas.

ATELĀ: Semjons un Tatjana Demušovi ar mazdēlu Denisu pie savas mājas.

TASS fotohronika

Dzērveņu laiks

Pirms dažiem gadiem tika atcelts likums par dzērveņu ievākšanas sākuma dienu. Kā tas gadījās? Acīmredzot, kāds, sēdēdams augstā amatā Rīgas mikstā krēslā, ir nosapņojis, ka dzērveņu lasīšanas atklāšanas dienā cilvēku bari vienā dienā izbradā samīda un bojā purvu sūnu paklāju.

Labi, bet paskatīsimies uz purviem šodien. Tie nav mazāk izmīdīti, jo cilvēki tajos meklē neesošas ogas.

Tā kā mūsu rajons ir bagāts ar dzērveņu purviem, rodas pamatots jautājums: kādēļ bija atcelt dzērveņu lasīšanas termiņi? Vai mums visiem kopā nav jādomā par rītdienu un vai jau ar nākošo gadu nav jāatjauno vecais likums, vēl stingrāk sodot likuma pārkāpējus?

Kāpēc? Kaut vai tāpēc, ka negodīgi laudis jau vasaras vidū iznes no purviem veselus mausos

zaļu, nenogatavojušos ogu. Par tādu ogu kvalitāti rakstīts un runāts ir daudz, tikai tie ir un paliek tukši vārdi. Turklāt par mākslīgi nogatavinātām un tirdzniecības bāzē nodotām dzērvenēm šie laudis dabū vēl papildus cukura devu, lai ar to atkal varētu spekulēt. No purviem pilnīgi zaļas ogas tika iznestas droši, atklāti, pat ar jūtamu lepnuma sajūtu, re, cik spējīgs esmu.

Varbūt tomēr būsim isti savas zemes, savas dabas bagātību saimnieki un iegrozīsim šo negodīgo cilvēku rīcību? Ja nevēlamies noteikt dzērveņu lasīšanas termiņus, tad vismaz vajag stingri aizliegt lasīt zaļas ogas.

Ļoti gribētos dzirdēt, ko par to var teikt mūsu rajona vadība

A. VEIGULIS

Preiļu mellorācijas sistēmu pārvaldes inženieris

GĀZES SAIMNIECĪBAS DAUGAVPILS STARPRAJONU RAZOSANAS UN EKSPLUATĀCIJAS PĀRVALDE «DAUGAVPILS GĀZE»

atgādina saimniecību, iestāžu un uzņēmumu vadītājiem, celtniecības un montāžas organizāciju darba vadītājiem, dzīvokļu saimniecības iecirkņu priekšniekiem un visiem pilsētu un rajona iedzīvotājiem:

lai novērstu gāzes vadu bojājumus, bez saskaņošanas aizliegts veikt zemes darbus,

PREIĻU SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTĀ sāk darboties mūzikas ierakstu studija.

Darba laiks: trešdienās, ceturtdienās, piektdienās no plkst. 15.00 līdz 19.00. Ārpus darba laika pasūtījumus pieņem pa tālruni 22747.

stādīt kokus un krūmus, ierīkot stabus, būvēt dažādas ēkas, kraut celtniecības materiālus gāzes vadu tuvumā.

Par gāzes vadu bojāšanu vainīgie nes administratīvu atbildību, ja viņu rīcība nav radījusi sekas, par ko paredzēta kriminālatbildība.

Lai saskaņotu zemes darbu veikšanu, Preiļos jāgriežas gāzes apgādes rajonā pa tālruniem 22866 un 22880, Līvānos — gāzes apgādes rajonā pa tālruniem 44554 un 44064, bet kolhozos un padomju saimniecībās — pie atbildīgā par gāzes saimniecību.

Atdzimšana

Raiņa 124. dzimšanas dienā Daugavpils teātri pulcējās novada literāti ar domu atjaunot Daugavpils literāro apvienību. Teātra direktors Jānis Zūgovs rada pamatojumu pašam pulcēšanās faktam teātri. Jau šodien jādama par tā nākotni, par repertuāru. Starp citu, viņš sacīja, ka Daugavpils ir Latvijas Sibīrija. Ka viena alus muca Stropos pulcina vairāk cilvēku nekā Peters vai Ziedonis laukumā pie Pedagoģiskā institūta. Ir jāizbeidz viesu importēšana uz Dzejas dienām Latgalē. Vai tad mums pašiem nav savu dzejnieku?

Uz šo jautājumu centās atbildēt dzejnieks Aleksejs Solovjovs, stāstot par jaunajiem un perspektīvajiem krievu un baltkrievu dzejniekiem. Pārliedzot bija

kritiķa Osvalda Kravala ieskaits Ludzas literātu apvienības darbā. Sabiedriskā darbiniece Gertrūde Kudīņa runāja par pasākumu sliktu apmeklēšanu, par reklāmas, pat par minimālas informācijas trūkumu kultūras dzīvē Daugavpilī un visā Latgalē. Izskanēja doma par šādu pasākumu koordināciju novada robežās.

Zinātnieks Valdis Kikāns atzina apvienības atdzimšanas nepieciešamību, ieteica padomāt par tās juridisko statusu un mērķiem. Voldemārs Romanovskis stāstīja par mūsu rajonā dzīvojošajiem literātiem.

Sanāksmes dalībnieki izveidoja iniciatīvas grupu novada literāras apvienības atjaunošanai.

V. RADIS

Atzīts par izgudrojumu

SMOLENSKA. Automašīnu mūžu pagarinās pretkorozijas materiāls, ko sākuši ražot Vjazmas grafitā rūpnīca. Jaunumu izgatavo no sveķiem un grafitā putekļiem, kas tehnoloģisko procesu gaitā sakrājas uz elektrofīltriem. Materiāls ir izturīgs, labi piepl-

da metāla poras un nepiesaista mitrumu. Ar to var pārklāt pat nenozūvušu virsmu. Jaunais pretkorozijas līdzeklis, ko rūpnīcas racionalizatori izstrādājuši kopīgi ar Maskavas apgabala Pedagoģiskā institūta Ķīmijas fakultāti, atzīts par izgudrojumu.

TASS

„Ekonomika i žizņ”

Tā no nākamā gada 1. janvāra saukties visiem jums pazīstamais PSKP CK nedēļas izdevums «Ekonomiķeskaja gazeta». Tā nav vienkārši tikai izkārtnes maiņa, bet gan spējis pārvērsties uz konkrētām ekonomiskām problēmām, ar ko cilvēki diendienā saduras savā dzīvē. Viņus, pilnīgi dabiski, satrauc jautājumi, kas radušies sakarā ar tiem vai citiem trūkumiem mūsu ekonomikā, un kādi ir to iespējamie risināšanas ceļi. Avīzes izdevums būs dot tiem pamatotas, pareizas atbildes valodā, kas saprotama masu lasītājam.

Ātrāk šī avīze bija adresēta galvenokārt ekonomisko resoru vadītājiem un speciālistiem, turpretī tagad tajā arvien biežāk būs lasāmi materiāli, kuros būs ņemtas vērā strādnieku un kolhozieku, zemāko ražošanas posmu darba organizatoru un ekonomistu intereses. Jo no tā, kādā veidā viņi orientēsies konkrētajā ekonomikā, šodien ir atkarīgi ne tikai panākumi uz vietām, bet arī visas ekonomiskās reformas liktenis. Protams, netiks aizmirstas fermeru, nomnieku, kooperatoru un citu komercdarījumu cilvēku intereses. Viņi vienmēr atradīs nedēļas izdevuma lappu-

šes kvalificētas konsultācijas un labu padomu.

Dabiski, ka, pārprofilējot savu darbu, nedēļas izdevums «Ekonomika i žizņ» vēl vērīgāk uzklāvis savu lasītāju domas un priekšlikumus. Par to jūs viegli pārliecināties paši, ja papildināsit viņu rindas. Par to ir vērts padomāt, jo šo izdevumu grūti būs arī turpmāk sameklēt mazumtirdzniecībā. Tiesa, laiks pārdomām paliek arvien mazāk, jo šogad parakstīšanās kampaņa beidzas 30. septembrī, tas ir mēnesi ātrāk nekā parasti.

Abonementa noformēšanas kārtība, tā cena gadā (5 rubļi, 16 kap.) un laikraksta indeksa paliek tie paši, kas bija avīzei «Ekonomiķeskaja gazeta». Tiem kuri to jau pasūtījuši, abonements no jauna nav jānoformē.

Savā izvēlē viņi, domāju, nebus vilušies. Nedēļas izdevums «Ekonomika i žizņ» pacentīsies būt labs un uzticams palīgs daudz problēmu atrisināšanā gan darbā, gan sadzīvē.

P. ANTROPOVS,

laikraksta «Ekonomiķeskaja gazeta» korespondents Baltijas republikās

Redaktors P. PIZELIS

MAINA vienistabas dzīvokli Jelgavā pret divistabu dzīvokli Līvānos. Zvanīt: 44021.

Šī gada 16. un 17. septembrī plkst. 9.00 Preiļu tirgus laukumā pārdos lietuviešu ķiršu un ābeliņu kociņus.

Pierimst soļi, klusē doma, Neskan mīļā tēva bals. Tikai klusa sāpe sirdī līgi vēl pēc viņa sauks. (Z. Purvs)

Esam skumju brīdī kopā ar Balnu ģimeni, TEVU, VIRATEVU un VECTEVU smiltajā izvadot.

Līvānu gāzes saimniecības kolektīvs

Kā negrib sirds ticēt. Ka cilvēks var tā — No gaišas dienas aiziet mūžībā.

(A. Skalbe)

Izsakām dziļu līdzjūtību ģimenei un dēlam Viktoram sakarā ar JANA LUTINSKA traģisko nāvi.

Raiņa kolhoza celtnieku kolektīvs

16. septembrī RKN plkst. 20.00 viesojas Latvijas PSR Valsts Jaunatnes teātra aktieri Enriko Avots, Guntis Skrastiņš, Egils Valcs un Andrejs Laukmanis ar jaunu dziesmu spēli «TRUBDŪRS UZ EZEĻA».

Bīlešu iepriekšpārdošana.

16. septembrī Preiļu rajona centrālā bibliotēka rīko GRĀMATU IZSOLI Aizkalnes muzejā.

PAZUDUSI kucīte. Pazīmes: neliela, melna, baltām krūtīm, baltām ķepām, vārdā Lesija. Redzēta Rušonas baznīcas apkaimē. Lūdzam zvanīt: 65133 vai 65075.

MAINA divas istabas Rīgā pret dzīvokli Līvānos vai māju Līvānu apkārtnē. Zvanīt: 42897.

PERK pianīno. Telefons: 21933.

LENNINA KAROGS

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21896, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, azzināšanas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās, iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tipogrāfijā (Daugavpilī, Valkas ielā 1). Izdevniecība iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 421 eksemplārs (latviešu valodā — 10 132 eks., krievu valodā — 4 289 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 1140.